

Coneixement, tecnologia, ciència, empresa i enginyeria

És evident que s'ha pogut plantar cara a la pandèmia i començar a vèncer un enemic, tant poderós i invisible, gràcies a la transmissió del coneixement tècnic i tecnològic, de les trajectòries professionals, de l'activitat dels centres de recerca, de la saba nova, de metges, infermers, científics, estudiants, enginyers... i per descomptat dels bons professionals auxiliars.

Les nacions s'han preparat des de fa molts de temps per fer grans despeses en armament i disseny de ginyes cada vegada més mortífers amb l'excusa de la defensa de la població, però ves per on, en ple segle XXI, per més submarins, cuirassats, tancs, canons, regiments i batallons de soldats i tota mena d'armament, aquest enemic silenciós, invasiu, que no coneix fronteres ni límits, que tal li fa que faci fred o calor, que plougui, nevi o faci sol, no es pot combatre amb les regles escrites dels manuals militars, ni amb uniformes de camuflatge, cascs, ni armlles antibales.

Les nacions, de tots els racons del món, grans o petites, han descobert que l'exèrcit que necessiten, el tenien fa de molt de temps, però sovint ignorat, poc valorat, poc finançat, amb poc armament i a voltes obsolet, han descobert que els seus uniformes són de colors blancs, blaus, verds, guants, mascaretes,... les seves armes les xeringues, respiradors, vacunes, provetes, microscopis... els seus regiments i batallons, estan formats de metges, infermers, auxiliars, científics, tècnics, enginyers... amb poc reconeixement.

La solidaritat s'ha imposat al camp de batalla, la manca d'efectius s'ha cobert en el camp assistencial amb la incorporació de voluntaris, jubilats, estudiants... i un munt d'hores extraordinàries, de nits i setmanes sense descans als hospitals; en el camp científicotècnic amb la recerca, innovació, disseny, adaptació d'espais a les empreses i la dedicació i professionalitat dels seus científics, enginyers, biòlegs, químics... tècnics, oficials, ajudants, administratius, directius, fins assolir l'objectiu de crear l'"arma" per derrotar l'enemic invisible, la covid-19, la vacuna, tant se val el nom que tingui, ha estat realitat pel desplegament del coneixement, la tecnologia, la ciència, l'enginyeria, l'empresa, entre d'altres.

Enguany celebrem una nova edició dels Premis Manel Xifra i Boada, uns guardons que justament valoren, destaquen i reconeixen tant la transmissió del coneixement tècnic i tecnològic, com una trajectòria professional d'un enginyer de Girona, a més d'un grup de recerca aplicada o centre tecnològic, i per descomptat també valora les noves fornades d'enginyers, concretament els millors projectes de final de carrera dels graus d'enginyeria mecànica, química, electricitat, electrònica industrial i automàtica, tecnologies industrials, que atorga el Patronat de l'Escola Politècnica Superior de la Universitat de Girona, que un cop acabats els estudis de Grau, ja són enginyers de ple dret, per a fer projectes, dissenyar, dirigir i assessorar empreses, investigar... doncs l'enginyeria és el grau.

Són uns premis que van néixer l'any 2005, de la iniciativa d'un empresari, Manel Xifra, fundador de Comexi, i l'enginyer Narcís Bartina, Degà, aquella època, del Col·legi d'Enginyers Graduats i Enginyers Tècnics Industrials de Girona, que compten amb el suport i col·laboració de la Universitat de Girona, i conformen un triangle equilàter, Empresa/COMEXI – Enginyeria/ENGINYERSGI – Coneixement/UDG.

Els Premis Manel Xifra i Boada, són una petita aportació d'una empresa i unes institucions gironines, per donar reconeixement a les persones que sense esperar cap medalla, fan que el coneixement, la tecnologia, la ciència, l'empresa i l'enginyeria... estiguin al servei de la societat i el món en general.

JORDI FABRELLAS PAYRET, degà del Col·legi d'Enginyers Graduats i enginyers Tècnics Industrials de Girona / ENGINYERS GI